

C_2018240FI.01001702.xml
9.7.2018

FI

Euroopan unionin virallinen lehti

C 240/17

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugali) on esittänyt 26.3.2018 – Idealmed III – Serviços de Saúde SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Asia C-211/18)

(2018/C 240/20)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Idealmed III – Serviços de Saúde SA

Vastaaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Ennakkoratkaisukysymykset

1)

Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (1) (arvonlisäverodirektiivi) 132 artiklan 1 kohdan b alakohta esteenä sille, että valtion ja julkisoikeudellisten oikeushenkilöiden kanssa lääkäinhoidon palveluiden tarjoamisesta sopimuksia tehneen yksityisoikeudellisen liikeyrityksen omistaman sairaalan katsotaan toimivan tai siirtyvän toimimaan kyseisessä säännöksessä tarkoitetuissa julkisyhteisöihin verrattavissa sosiaalisissa olosuhteissa, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

—

yli 54,5 prosenttia laskutuksesta, mukaan lukien palveluiden asiakkaina olevilta edunsaajilta laskutetut määrät, toteutetaan valtion yksiköiden tai julkisten erityisten sairausvakuutusjärjestelmien kanssa näiden kanssa tehtyjen sopimusten mukaisin ennalta sovituin hinnoin;

—

yli 69 prosenttia asiakkaista on julkisten erityisten sairausvakuutusjärjestelmien edunsaajia tai käyttää valtion yksiköiden kanssa tehtyjen sopimusten nojalla tarjottuja palveluita;

—

yli 71 prosenttia sairaanhoidon toimista suoritetaan julkisten erityisten sairausvakuutusjärjestelmien ja valtion yksikköjen kanssa tehtyjen sopimusten nojalla; ja

—

toiminta on erityisen yleishyödyllistä?

2)

Kun Portugali on päättänyt arvonlisäverodirektiivin 377 artiklan nojalla jatkaa muiden kuin kyseisen direktiivin 132 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen sairaaloiden liiketoimien vapauttamista arvonlisäverosta ja kun se on myöntänyt kyseisille verovelvollisille mainitun direktiivin 391 artiklan nojalla mahdollisuuden valita asianomaisten liiketoimien verollisuuden edellyttäen pysymistä verollisessa järjestelmässä vähintään viisi vuotta sekä säättänyt, että verovapauteen palaaminen on mahdollista vain, jos tällaisesta aikeesta ilmoitetaan nimenomaisesti, onko tämä 391 artikla ja/tai saavutettujen oikeuksien suojaamisen, luottamuksensuojan, yhdenvertaisuuden, syrjintäkiellon, verotuksen neutraalisuuden ja kilpailun vääristämisen kiellon periaate suhteessa käyttäjiin ja verovelvollisiin, jotka ovat julkisoikeudellisia yksiköitä, esteenä sille, että Autoridade Tributária e Aduaneira määrää verovelvollisen siirtymään verovapausjärjestelmään ennen kyseisen määräajan päättymistä siitä ajankohdasta lähtien, jona se katsoo verovelvollisen siirtyneen tarjoamaan palveluita julkisyhteisöihin verrattavissa sosiaalisissa olosuhteissa?

3)

Onko mainittu direktiivin 391 artikla ja/tai mainitut periaatteet esteenä sille, että uudessa laissa veloitetaan aiemmin verollisen järjestelmän valinnut verovelvollinen siirtymään verovapausjärjestelmään, ennen kuin kyseinen viiden vuoden määräaika on päättynyt?

4)

Onko mainittu 391 artikla ja/tai mainitut periaatteet esteenä sellaiselle lainsäädännölle, jonka mukaan verovelvollinen, joka on valinnut verollisen järjestelmän siksi, ettei valintahetkellä tarjonnut terveystalveluja julkisyhteisöihin verrattavissa sosiaalisissa olosuhteissa, voi pysyä kyseisessä järjestelmässä, jos se siirtyy tarjoamaan kyseisiä palveluja julkisyhteisöihin verrattavissa sosiaalisissa olosuhteissa?

(1) EUVL 2006, L 347, s. 1.